

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 czerwca 1962 r.

w sprawie gospodarowania etatami i funduszem płac w jednostkach i zakładach budżetowych w roku 1962.

Na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy budżetowej na rok 1962 z dnia 22 grudnia 1961 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 334) zarządza się, co następuje:

I. Gospodarka etatami.

§ 1. Etaty osobowe centralnych i terenowych organów administracji państwowej, wymiaru sprawiedliwości i prokuratury oraz jednostek podległych finansowanych z budżetu w dziale 11 klasyfikacji wydatków budżetowych — Administracja publiczna i w dziale 12 — Instytucje wymiaru sprawiedliwości i prokuratura, ustalone w załącznikach nr 2 i 4 do ustawy budżetowej na rok 1962 z dnia 22 grudnia 1961 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 334) — nie mogą ulec zwiększeniu, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) oraz w art. 13 ustawy budżetowej na rok 1962.

§ 2. W ramach limitów etatów, o których mowa w § 1, oraz w ramach zmian tych limitów dokonanych przez Radę Ministrów lub Ministra Finansów:

- 1) właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) dokonają podziału etatów między poszczególne komórki organizacyjne ministerstwa (urzędu centralnego) i jednostki podległe,
- 2) prezydja rad narodowych dokonają podziału etatów między wydziały oraz między prezydja rad narodowych niższych stopni.

II. Gospodarka funduszem płac.

§ 3. 1. Osobowy fundusz płac jednostek, o których mowa w § 1, oraz jednostek budżetowych finansowanych z budżetu z pozostałych działów limitowany jest kwotą zatwierdzoną w budżecie na rok 1962 w § 1 klasyfikacji wydatków budżetowych, a bezosobowy fundusz płac — kwotą zatwierdzoną w § 3 tej klasyfikacji.

2. Osobowy fundusz płac jednostek terenowej administracji państwowej finansowanych z budżetów terenowych w dziale 11 klasyfikacji wydatków budżetowych — Administracja publiczna — podlega ponadto limitowaniu miesięcznemu na zasadach dotychczasowych.

3. Osobowy i bezosobowy fundusz płac zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych i zadań finansowanych ze środków specjalnych wszystkich działów klasyfikacji budżetowej oraz jednostek finansowanych w ramach funduszu postępu technicznego, ustalony w zatwierdzonych w obowiązującym trybie planach finansowych tych jednostek na 1962 r., stanowi limit nieprzekraczalny.

§ 4. 1. Zmiany limitów funduszu płac, o których mowa w § 3, mogą być dokonywane w przypadkach i w trybie określonych:

- 1) w art. 28 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym,
- 2) w art. 13 ustawy budżetowej na rok 1962 przez Ministra Finansów na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) lub przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa),
- 3) w rozdziale XIV uchwały nr 505 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1961 r. o narodowym planie gospodarczym na 1962 r.

2. Właściwe ministerstwa (urzędy centralne) i prezydium rad narodowych mogą wyrażać zgodę na przekroczenie funduszu płac ustalonego w planach finansowych na rok 1962 podległych zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych i zadań finansowanych ze środków specjalnych, o ile jest to niezbędne w wyniku zwiększenia przez te jednostki ich zadań.

§ 5. 1. Dla zapewnienia prawidłowej gospodarki funduszem płac roczny plan osobowego funduszu płac jednostek, o których mowa w § 3 ust. 1 i 3, powinien być podzielony na kwartały.

2. Przez osobowy fundusz płac, o którym mowa w ust. 1, rozumie się osobowy fundusz płac, określony w § 1 poz. a klasyfikacji wydatków budżetowych.

3. Przy podziale rocznego osobowego funduszu płac na kwartały należy uwzględnić:

- 1) terminy awansów, ustalone w § 8, jak również awanse automatyczne (np. nauczycieli, służby zdrowia), wypłaty premii oraz dodatki za wysługę lat,
- 2) przypadki, gdy stan zatrudnienia w poszczególnych kwartałach musi być różny ze względu na zadania wynikające z narodowego planu gospodarczego.

4. Podział planu rocznego osobowego funduszu płac na kwartały powinien być zatwierdzony przez kierownika (dyrektora) jednostki sporządzającej podział planu (po uprzednim podpisaniu przez głównego księgowego tej jednostki) w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia zarządzenia.

5. Jednostka sporządzająca podział planu zobowiązana jest w ciągu 18 dni od dnia ogłoszenia zarządzenia przekazać podział planu, o którym mowa w ust. 1—4, do wiadomości jednostki zatwierdzającej zgodnie z obowiązującymi przepisami jej jednostkowy plan finansowy.

§ 6. Wykorzystanie osobowego funduszu płac nie powinno w zasadzie przekraczać w poszczególnych kwartałach planu kwartalnego ustalonego zgodnie z przepisami § 5.

§ 7. Bezosobowy fundusz płac oraz część osobowego funduszu płac, określona w § 1 poz. b klasyfikacji wydat-

ków budżetowych, tj. kwoty na deputaty i umundurowanie, nie podlegają obowiązkowi planowania kwartalnego, o którym mowa w § 5, z tym że wydatki z każdego z tych tytułów w ciągu roku nie mogą przekroczyć kwot ustalonych na rok 1962.

§ 8. 1. Wyższe stawki wynagrodzenia (w tym również specjalnych dodatków kwalifikacyjnych) mogą być przyznawane wyłącznie w dwóch terminach: 1 stycznia i 22 lipca każdego roku, z tym że pracownik może być awansowany na danym stanowisku nie częściej niż raz w ciągu roku pracy.

2. Poza terminami wymienionymi w ust. 1 wyższe stawki wynagrodzenia mogą być przyznane pracownikowi jedynie w razie:

- 1) konieczności obsadzenia zwolnionego stanowiska kierowniczego,
- 2) gdy odpowiednie przepisy przewidują awans automatyczny lub automatyczne przyznanie dodatku po dopełnieniu wymaganych warunków (np. dodatku za wysługę lat, za znajomość języków obcych, za pracę w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia, dodatku z tytułu posiadania uprawnień budowlanych, dodatku dla dyplomowanych biegłych księgowych),
- 3) przyznania przez Prezesa Rady Ministrów dodatkowej puli indywidualnych uposażeń ryczałtowych.

§ 9. Zmiana wysokości wynagrodzenia następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po powstaniu warunków do zmiany.

§ 10. Wynagrodzenie dla pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin pracy powinno być wypłacane według przewidzianych dla danego stanowiska stawek uposażenia zasadniczego i dodatków, zmniejszonych odpowiednio do ilości godzin pracy, chyba że przepisy uposażeniowe stanowią inaczej.

§ 11. Specjalne dodatki kwalifikacyjne ustalane są corocznie w limitach miesięcznych. Przekroczenie limitu miesięcznego w razie niewykorzystania go w miesiącach ubiegłych jest niedozwolone.

§ 12. Sumy przeznaczone na fundusz płac dla jednostek, których uruchomienie ma nastąpić w ciągu roku budżetowego, powinny być wyodrębnione i wykorzystywane dopiero w miarę uruchamiania tych jednostek.

III. Przepisy końcowe.

§ 13. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią kontrolą wykonania przepisów niniejszego zarządzenia w celu zapobieżenia nieprawidłowej gospodarce w zakresie etatów (zatrudnienia) i funduszu płac jednostek podległych.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*